

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμός φύλλου 268

1917

Εν Αθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου

Διὰ τὰ Τεύχη ἐτησίως δραχ. 15
 Διὰ τὰ Παραρτήματα ἐτησίως » 15
 Δι' ἐλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως » 25
 Ἡ συνδρομὴ ἀρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε
 προπληρωτέα.

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὃ στίχος λεπτά 0.40
 Διὰ καταστατικά κλπ. κατὰ στήλην ἢ γλῶσσαν ταύτης δραχ. 20.—
 Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομῆς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ
 δημόσια ταμεία, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπο-
 γραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου πληρωμῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- 1 Νόμος 1061 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1917 Νομοθετικοῦ Β. διατάγματος περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐγγράφων ἀμοιβῆς ἀφυπηρετήσεως τῶν μονίμων ὑπαξιωματικῶν.
- 2 Νόμος 1062 περὶ μερικῆς κυρώσεως ἀναγκαστικῶν Βασιλικῶν διαταγμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν πανεπιστημιακὴν νομοθεσίαν.
- 3 Νόμος 1063 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν νόμων ΓΩΚΓ' καὶ ΓΩΚΕ'.
- 4 Νόμος 1064 περὶ χορηγήσεως πιστώσεως διὰ τὴν συσταθισμένην ἔδραν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Λοιδίνου.
- 5 Νόμος 1065 περὶ χορηγίας εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν ταμεῖον δραχμῶν 70,000.
- 6 Νόμος 1066 περὶ ἰδρύσεως σώματος Ἑλλήνων ποσεκόπων.
- 7 Νόμος 1067 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 402 περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως τῶν Νέων Χωρῶν.
- 8 Νόμος 1068 περὶ μισθώσεως ἰδιωτικῶν οἰκημάτων ὡς διδασκητῶν τοῦ Κράτους.
- 9 Νόμος 1069 περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 567 περὶ διοικήσεως τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως.
- 10 Νόμος 1071 περὶ ἀτελοῦς ἐγγραφῆς καὶ ἀνανεώσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν ἐκ Τουρκίας καὶ ἐξ ἀποκεκλεισμένων μερῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος καταγομένων φοιτητῶν.
- 11 Νόμος 1073 περὶ ἀπαγορεύσεως ἐμπορίας καὶ δικαιοπραξιῶν πρὸς ὑπηκόους ἐχθρῶν κρατῶν, μεσεγγυήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι περιουσιῶν αὐτῶν καὶ διοικήσεως ἐγκαταλελειμμένων ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις.

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1917 νομοθ. Β. διατάγματος περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐγγράφων ἀμοιβῆς ἀφυπηρετήσεως τῶν μονίμων ὑπαξιωματικῶν.

Νόμος 1061

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψησάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς προκληθὲν κάτωθι Νομοθ. Β. Διάταγμα περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐγγράφων ἀμοιβῆς ἀφυπηρετήσεως τῶν μονίμων ὑπαξιωματικῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει, ὅτι ἐν τῷ Νόμῳ 353 τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1914, δὲν καθωρίσθη ἡ ἀρμοδιότης τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐγγράφων ἀπονομῆς χρηματικῆς ἀμοιβῆς ἀφυπηρετήσεως εἰς τοὺς μονίμους ὑπαξιωματικούς τοῦ Στρατοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Εἰς τὸ 11 ἄρθρον τοῦ 353 Νόμου τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1914 προστίθεται ἡ ἐξῆς παράγραφος:

«Τὸν ἐλεγχον τῶν ἐγγράφων ἀπονομῆς ἐτήσιας χρηματικῆς ἀμοιβῆς ἀφυπηρετήσεως ἐνεργεῖ τὸ Ἑλεγκτικὸν Σύνδριον, κατὰ τὸν ΜΙ' Νόμον τῆς 13 Μαρτίου 1864».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἰπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελεσιν τοῦ παρόντος, ἰσχύσοντος ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δη-

μοσιεύσεως του και υποβλήθησιν υπό την κήρυξιν της Βουλής άνω ως αυτή επαναλάβη τις άρχαιάς της.
Εν Αθήναις τη 24 Μαρτίου 1917.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Σπυρ. Λάμπρος

Τὰ μέλη

Ε. Ζαλεσιάνος, Μ. Ι. Σουλτάνης, Α. Τσίλος, Σ. Ψα
ντουλάας, Ν. Αποστολίδης, Γ. Αργυρόπουλος,
Γ. Καυζάπουλος, Γεω. Δαμιανός, Επ. Χαρίλαος

Ὁ παρὸν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν
σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυ
βερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Αθήναις τῆ 2 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. Μιχαλακίδουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῆ 18 Νοεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γεω. Δ. Τσιριμιώκος

(2)

Περὶ μερικοῦς κυρώσεως ἀναγκαστικῶν Βασιλικῶν διαταγ
μάτων, ἀναγομένων εἰς τὴν πανεπιστημιακὴν νομοθεσίαν.

Νόμος 1062

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται τὸ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1916 ἀναγκαστικὸν Β.
Διατάγμα καὶ ἐγγραφῶν καὶ τμηματικῶν ἐξετάσεων τῶν φοι
τητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου»
ἐξ ἄρθρ. 2, δημοσιευθὲν τῆ 23 Σεπτεμβρίου 1916 ἐν τῷ Α'
τεύχει τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ἀριθ. 177).

Ἄρθρον 2.

Κυροῦνται τὰ ἄρθρα 1—10 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 7ης Νοεμ
βρίου 1916 ἀναγκαστικοῦ Β. Διατάγματος» περὶ ἐγγραφῶν,
μεταγραφῶν καὶ ἐξετάσεων φοιτητῶν καὶ περὶ ἐκμελετητῶν καὶ
βοηθῶν» δημοσιευθέντος ἀθημερῶν ἐν τῷ Α' τεύχει τῆς Ἐ
φημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ἀριθ. 200).

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ Β. Δ. κυροῦνται
τροποποιήσαντες ὡς ἀκολούθως :

«Αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 1 διατάξεις τοῦ παρόν
τος Διατάγματος ἰσχύουσι μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1920, αἱ
τοῦ ἄρθρου 3 μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1917, καὶ μόνον ὡς
πρὸς τοὺς κατὰ τὸ πρῶτον πανεπιστημιακὸν ἔτος 1916-1917
τεταρτηετίς φοιτητάς, αἱ δὲ τὸ ἄρθρον 4 εφαρμόζονται ἀπὸ
τῆς ἐναρξέως τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1917-1918 μόνον
ἐπὶ τῶν ὑποστάντων ἢν εἰς τὸ λατινικὸν καὶ ἑλληνικὸν θεμα
δοκιμασίαν φοιτητῶν τῆς φιλολογίας, καίτοι αἱ δ' ἐφαρμοζό
μεναι πρὸς ἅπαντας τοὺς λυκοὺς.

Ἄρθρον 4.

Κυροῦνται τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 27 Μαρτίου 1917 ἀναγκ
αστικοῦ Β. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ παρατάσεως χρόνου
ἐγγραφῶν καὶ ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ
Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου κλπ.», δημοσιευθὲν ὑπὸς ἀθημε
ρῶν ἐν τῷ Α' τεύχει τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀρ.33.
Ἀπὸ τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1917-1918 αἱ ὑποδείξεις

συμμετοχῆς εἰς φροντιστηριακὰς ἢ πρακτικὰς ἀσκήσεις,
ἀεὶ υποχρεοῦνται οἱ φοιτηταὶ καὶ περὶ ὧν προνοεῖ τὸ ἄρθρον
τοῦ εἰρημένου ἀναγκαστικοῦ Β. Διατάγματος, θέλουσιν
ἔσθαι ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς ἢ σχολείου, καν
ζομένου τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῶν ἀσκήσεων.

Ἄρθρον 5.

Κυροῦνται τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ Β. Δ. ἡ
ποποιοῦσαν ὡς ἐξῆς :

«Ὅσοι ὑπερέτησαν ἐν τῷ στρατῷ, τῇ χωροφυλακῇ κ
τῇ ἐπιστράτευσιν τοῦ 1912 μέχρι τοῦλάχιστον τοῦ Δεκεμβρί
1914, ἐκέκτηντο δὲ ἀπολυτήριον γυμνασίου, δύνανται με
τῆς 10 προσεχούς Ἰουνίου νὰ ἐγγραφῶσιν ἢ μεταγγρα
καὶ διὰ τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος 1915—1916 ἀ τ ε λ ὶ.
Αἰδιὰ τὸ ἔτος 1914—1915 γενόμεναι πρῶται ἐγγραφαὶ ἢ
ταγγραφαὶ φοιτητῶν ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ τροποποιουμένου
τοῦ παρόντος Νόμου (ἄρθρ. 2) τοῦ αὐτοῦ Β. Δ. κηρύτσει
ἄκυροι, τὰ δὲ καταβληθέντα διὰ ταύτας τέλη χαρτοσήμου
ἐκλογῆν τῶν καταβαλόντων εἴτε ἐπιστρέφονται τοῦτοις ὑπὸ
Δημοσίου Ταμείου, μετὰ βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐγγραφῶν ἡ
ματώως ὄτι κατεβλήθησαν ταῦτα, εἴτε ὑπολογίζονται εἰς
τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1917—1918 ἐγγραφάς.

Ἐπιστροφῆ τέλων δὲν δύνανται νὰ αἰτηθῆ μετὰ τὴν 1
νοεμβρίου 1918. Ἄν οἱ φοιτηταὶ ὧν ἢ διὰ τὸ Πανεπιστημια
ἔτος 1914—1915 ἐγγραφῆ ἄκυροῦνται κατέβαλον διὰ τὸ
τοῦτο καὶ εἰς τὸ πανεπιστημιακὸν ταμεῖον φροντιστηριακὰ
ἄλλα τέλη ἐπιστρέφονται αὐτοῖς ταῦτα ἐφ' ὅσον ζητηθῶσι
τοῦ Πανεπιστημίου ἐντὸς τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους 191
1918.

Ἄρθρον 6.

Ἀκυροῦνται τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ Β.
διατηρουμένης τῆς ἰσχύος τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως μόνον
καίμενον περὶ φοιτητῶν ποιησαμένων ἤδη κτήνην ἐν ὅλ
μέρει τοῦ ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως παρασχεθέντος π
δικαιώματος τῆς ἐν ὄσιν ἐξεταστικαῖς περιόδοις ἐπὶ π
δοκιμασίας.

Ἄρθρον 7.

Κυροῦνται τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ Β. Δ.

Ἄρθρον 8.

Κυροῦνται τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ Β.
Ἄλλ' ὡς πρὸς τοὺς μὴ ποιησαμένους ἤδη οἰανδήποτε χρό
τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως φοιτητάς, ἢ ἐν ἐδαφίῳ ε' προνοεῖ
ἐπαρκῆς ἀσκήσεως ἐν ταῖς φροντιστηριακαῖς ἢ πρακτικαῖς ἀ
σασιν θέλει ἐκτιμηθῆ ὑπὸ τοῦ Κοσμητόρου τῆς σχολῆς καὶ
ὑπὸ τῶν οἰκείων σχολῶν ἀποφασίζομενα.

Ἄρθρον 9.

Κυροῦνται τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ Β.
τάγματος.

Τελειοφροῦνται ἀπαλλακτόμενοι καταβολῆς τέλων κατὰ
ἐπὶ πτωχίῳ δοκιμασίαν, ἀπορριφθέντες δ' ἅπαξ κατ' α
καταβάλλουσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ἐξετασ
τέλος δραχ. ἑκατὸν ἕνα γίνονται ἐκ γέου δεκτοὶ εἰς ἐξέτα
Ἄρθρον 10.

Ἄρθρον 10.

Κυροῦνται τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ Β. Δ.
ἐν τούτῳ ἀναφερομένη ἀπαλλαγῇ τέλων πρακτικῶν ἐξετά
ἐκτελεῖται ἐφ' ὅλων τῶν εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν προ
νόμου ΓΩΚΙ' ἐγγραφέντων καὶ μὴ ὑποστάντων εἰς αἱ
πρακτικὴν δοκιμασίαν.

Ἄρθρον 11.

Ἀκυροῦνται τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω ἀναγκασ
Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 12.

Κυροῦνται τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ Β.
τροποποιουμένη ὡς ἀκολούθως :

«Ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀυγούστου 1917 περὶ
τμηματικῶν καὶ γενικῶν ἐπὶ πτωχίῳ ἐξετάσεων κ.λ.π. Β
προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον. α' Ἄν τὸ σύνολον ὑπερβαίνει
τὸν βαθμὸν 5 ἀλλ' ἀποδίδει ἀριθμὸν μικτόν, οὗ τὸ κλά
εἶνε ἕλαττον τοῦ ἡμίσεος, τὸ κλάσμα παραλείπεται, ἐν δ' ὅ

άσμα είνε ήμισυ ή μείζον, ως σύνολον λογίζεται ο άμέ-
κνότερος άκέραιος άριθμός.

Άρθρον 13

Αί διά τού Πανεπιστημιακόν έτος 1916-1917 τμηματι-
έξετάσεις εν φοιτητών θα γίνωσι κατ' εδικάς ά-
εις τών σχολών ληφθησομένης έντός του μηνός Οκτω-
ο 1917. Αί σχολαί δύνανται έκάστη κατ' Ύιον τρόπον
ποφασίση επί του προκειμένου, μή αποκλεισμένον και τ-δ
ορισμού προσθέτων ώρων ιδιόκαλις άποχορισμού ώρι-
νων μαθημάτων εξέτασθι, σομένων εν έτέρω τμηματική, δο-
ασία, καθορισμού ίδιων εξέταστικ εν περιόδων και παντός
λου συνδυασμού, έν αί σχολαί ήθελον κρίνει προσφο-
στερον εν άναπλήρωσιν τών περι τήν διδασκαλίαν και τας εξέτασεις
λθουσών έλλείψεων κατά τού εϊρημένον Πανεπιστημιακό
ώς και διά τήν βαθμ. λογίαν.

Άρθρον 4

Τό εις τούς τακτικούς καθηγητάς τής Θεολογικής και
σοφικής σχολής και τών Ρωσικών και μαθηματικών τμη-
των χορηγούμενον επιμήθειον διά τήν έν τοις προκει-
μοίσι διδασκαλίαν των εξισούται προς τού χορηγού-
μενον κατά τήν § 1 του άρθρου του νόμου ΓΩΚΙ' εις τούς
έντι αναφερομένους τακτικούς καθηγητάς τής Ιατρικής
σχολής.

Άρθρον 15.

Η άλλοθής έννοια τών μεταβατικών διατάξεων της παρα-
ρου 1 του άρθρου 23 του νόμου ΓΩΚΙ' είνε, ότι μόνον
πό τού Πανεπιστημιακού έτους 1911-1912 έγγραφόμενον
τρόπον εις τά Πανεπιστήμια φοιτητα υπάγονται εις τας
ρώσας εις τήν έγγραφήν, φοίτησιν, άνανώσιν και εις τας
άσεις και τήν κτήσιν του διδακτορικού διπλώματος δια-
εις τών εϊρημένων νόμων, οήγ' δε και οι πρώτου εϊρημένου
ς έγγραφοντες εις οίαν ήποτε σχολήν, έστω κ' ή άν ούτοι
του έτους 1912-1913 και μετά ταύτα μεταεγράψωσαν εις
αν σχολήν.

Άρθρον 16.

Κατέλλεται διά τού Πανεπιστημιακόν έτος 1917-1918
του 3ου έδαφίου της 1ης παραγράφου του άρθρου 6
του ΓΩΚΕ'.

Άρθρον 17.

Καταργείται πάσα διάταξις άντικειμένη εις τόν παρόντα
ον, οή ή ίσχύς άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις
Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.
Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών
έρον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυ-
βερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο Ύπουργός τών Εκκλησιαστικών
και της Δημοσίας Εκπαιδύσεως
Δημ. Δίγνας

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 20 Νοεμβρίου 1917.

Ο επί της Δικαιοσύνης Ύπουργός
Ι. Δ. Τσιριμώκος

(3)

Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων τών νόμων
ΓΩΚΙ' και ΓΩΚΕ'.

Νόμος 1063

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν και
έστωμεν.

Άρθρον 1.

Η κατά τού άρθρου 10 του νόμου ΓΩΚΕ' υποχρεωτική από
της υπηρεσίας άποχώρησις τών τακτικών καθηγητών της φι-
λοσοφικής σχολής, μετά τήν συμπλήρωσιν ήλικίας 70 έτών,
μεταβάλλεται εις προαρτικήν, άνασταλλομένη μέχρι συμπλη-
ρώσεως ήλικίας 75 έτών, έτε υποχρεούνται οι καθηγηταί ούτοι
εις άποχώρησιν.

Η παραινών ή εν τή υπηρεσία καθηγητού συμπληρώσαντος
τού 70όν έτος της ήλικίας δεν άναστέλλει διορισμόν νέου τα-
κτικού καθηγητού έν τή αύτή έδρα.

Αποφάσει του Ύπουργού ή Σχολή προβαίνει εις τας προς
τοιούτων διορισμόν όριζόμενας διατυπώσεις.

Άρθρον 2.

Επιτρέπεται όπως διά Β. Δ. έρ' άπαξ ενδιδομένων, προτά-
σει του επί τών Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Εκπαι-
δύσεως Ύπουργού, αναθιβασθή ή άριθμός τών έδρών πασών
των Σχολών του τε Έθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστη-
μίου εις τόν διά της παραγρ. 2 του άρθρου 7 του νόμου ΓΩΚΙ'
και διά της παραγρ. 2 του άρθρου 7 του νόμου ΓΩΚΕ' καθο-
ριζόμενον άριθμόν.

Διά του αυτού Διατάγματος όρίζεται και τού είδος τών
ίδρυομένων έδρών.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών
σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυ-
βερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο Ύπουργός τών Εκκλησιαστικών
και της Δημοσίας Εκπαιδύσεως
Δημ. Δίγνας

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 20 Νοεμβρίου 1917.

Ο επί της Δικαιοσύνης Ύπουργός
Ι. Δ. Τσιριμώκος

(4)

Περί χορηγήσεως πιστώσεως διά τήν συσταθησομένην
έδραν έν τού Πανεπιστημίου του Λονδίνου.

Νόμος 1064

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν και
διατάσσωμεν.

Άρθρον μόνον.

Επιτρέπεται όπως εις τόν ειδικόν προέκλογισμόν του Ύ-
πουργείου τών Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Εκπαιδύ-
σεως αναγραφή επί μίαν έπιτασίαν υπό Κεφ. 66, άρθ. 7 και 8
πίστωσης έν έρ. γρ. έπτά χιλιάδων πεντακοσίων, προς έπι-
χορηγήσιν συσταθησομένης έν τού Πανεπιστημίου του Λονδίνου
(King's College) έδρας της νεωτέρας Έλληνικής Ιστο-
ρίας και Φιλολογίας.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών
σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυ-
βερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί τών Εκκλησιαστικών κλπ. Ύπουργός
Δημ. Δίγνας

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 20 Νοεμβρίου 1917.

Ο επί της Δικαιοσύνης Ύπουργός
Ι. Δ. Τσιριμώκος

(5)

Περί χορηγίας εις τὸ Ἀρχαιολογικὸν ταμεῖον δραχ. 70,000.

Νόμος 1065**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσαμεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀναγράφεται ἐτησίως ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τὸ ποσὸν δραχ. 70,000 ὡς εἰσφορά εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν ταμεῖον, ὅπως διατίθεται ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΓΨΚΘ' καὶ 453.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(6)

Περί ἰδρύσεως σώματος Ἑλλήνων προσκόπων.

Νόμος 1066**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσαμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Σκοπὸς τοῦ Σ. Ε. Π.

Ἄρθρον 1.

Ἐρύεται σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων, ὡς ἴδρυμα αὐτοτελέως, διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Κράτους καὶ ἐδρεύον ἐν Ἀθήναις ἔχον δὲ καὶ ἴδιον σφραγιδα κανονισθῆσομένην διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Σ. Ε. Π. εἶνε α') ἡ ἀνάπτυξις τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ ἡ ὑγιᾶς διάπλασις τοῦ χαρακτηρητικῶν πνεύματι διὰ τῆς ἐμπειρίας ἠθικῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῆς ἐμπειρίας βιοτικῆς διαπαιδαγωγήσεως αὐτῶν καὶ β') ἡ στρατιωτικὴ προπαιδεύσις τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Τὰ μέσα τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ τούτου καὶ ἡ καθόλου ὁργάνωσις κανονισθῆσονται ἐν ταῖς λεπτομερείαις διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Διοίκησις τοῦ Σ. Ε. Π.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διοίκησις τοῦ Σ.Ε.Π. ἀνατίθεται εἰς δεκαπενταμελὲς διοικητικὸν Συμβούλιον, ὃ τὰ μέλη διορίζονται διὰ Β. Δ. προκαλουμένου μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου πάντες μὲν προτείνονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δύο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἐκτὸς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς

Παιδείας. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου διαρκεῖ ἐπὶ μίαν τριετίαν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας δύνανται ὄχι ἀναδιαρτιθῶσι τὰ αὐτὰ μέλη. Πᾶν μέλος δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκλείπον, ἀντικαθίσταται διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Ὁμοίως δὲ ἀντικαθίσταται πᾶν μέλος, τὸ ὁποῖον ἀδικολογητῶς ἤθελεν ἀπέσχει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ δίμηνον.

Ἄρθρον 4

Τὸ συμβούλιον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μελῶν τὸν Πρόεδρον, τὸν Γραμματέα, τὸν Ταμίαν, τὸν Γενικὸν Ἐφορον τοῦ Σώματος, ὃν ἡ θητεία εἶνε τριετής. Συνέρχεται δὲ εἰς συνεδρίασις τακτικῶς μὲν δις τοῦλάχιστον τοῦ μηνὸς ἐκτάκτως δὲ ὅσκις ἤθελε κληθῆ ἰπὸ τοῦ Προέδρου. Τὸ Συμβούλιον δισκίει ἐν γένει τὰ τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου, ἐγκαθιστᾷ ἐπαρχιακὰς ἐπιτροπὰς, διορίζει ἀρχηγοὺς τῶν ομάδων καὶ προνοεῖ καθόλου περὶ παντὸς ἄφορῶντος εἰς τὴν πρόδον τοῦ Σώματος, ὑποβάλλων κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἔκθεσιν περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως, τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τοῦ Σώματος κανονισθῆσονται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Σ.Ε.Π. διατηρεῖ ἴδιον γραφεῖον ἀπαρτιζόμενον

1) ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ μὲ βαθμὸν Τμηματάρχου Α' τάξεως καὶ μισθὸν δραχμ. 400 κατὰ μῆνα.

2) ἐξ ἑνὸς λογιστοῦ μὲ βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως καὶ μισθὸν δραχμ. 320 κατὰ μῆνα.

3) ἐκ δύο γραμματέων μὲ βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως καὶ μισθὸν ἐκ δραχμ. 240 κατὰ μῆνα.

4) ἐξ ἑνὸς ἀποθηκαρίου μὲ βαθμὸν γραμματέως Α' τάξεως καὶ μισθὸν 240 κατὰ μῆνα.

5) ἐξ ἑνὸς βοηθοῦ ἀποθηκαρίου μὲ βαθμὸν γραφέως α' τάξεως καὶ μισθὸν δραχμ. 120 κατὰ μῆνα.

6) ἐκ μιᾶς δακτυλογράφου μὲ μισθὸν ἐκ δραχμ. 120 κατὰ μῆνα καὶ ἑνὸς κλητῆρος μὲ μισθὸν δραχμ. 100. Ὁ γενικὸς Ἐφορος τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων περιοδεύων πρὸς ἐπιθεώρησιν λαμβάνει πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ δραχμ. 20 καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Σ.Ε.Π. διατηρεῖ ἴδιον ταμεῖον, τοῦ ὁποίου πόροι εἶνε 1) τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κατ' ἔτος ἐν τῷ οἰκίῳ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενον ποσόν, τὸ ὁποῖον κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει προτάσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἐκάστου ἔτους πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Σώματος.

2) Ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 414 παρεχομένη ἐπιχορηγία διὰ τὴν Στρατιωτικὴν προπαιδεύσιν.

4) Τὰ ἐξ ἐορτῶν καὶ ἐπιδείξεων ἢ καὶ ὑπηρεσιῶν τοῦ Σώματος εἰσπραττόμενα ποσὰ καὶ 4) τὰ ἐκ δωρεῶν προερχόμενα.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Σώματος κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Προσκοπικαὶ ομάδες

Ἄρθρον 7.

Τὸ Σ. Ε. Π. καταρτίζει ομάδας Προσκόπων ἐξ Ἑλληνοπαίδων, ἡλικίας 10—20 ἐτῶν, ἐλευθέρως καὶ οἰκισοθελῶς καταγραφόμενων.

Αἱ Προσκοπικαὶ ομάδες διακρίνονται α' εἰς σχολικὰς, ἀπαρτιζόμενας ἐκ μαθητῶν τῆς κατωτέρας, μέσης, καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ β' εἰς ἀνεξαρτήτους, ἀπαρτιζόμενας ἐκ παίδων μὴ φοιτῶντων εἰς σχολεῖα.

Ἐξ ἐκάστης τῶν κατηγοριῶν τούτων σχηματίζονται τρεῖς

είδη ομάδων, 1) Ομάδες μαθητευομένων Προσκόπων ή δοκιμίων, περιλαμβανούσαι παιδιάς ηλικίας 10—12 ετών συμπληρωμένων, 2) Ομάδες Προσκόπων, περιλαμβανούσαι παιδιάς ηλικίας 13—16 ετών συμπληρωμένων και 3) Ομάδες Στρατιωτικής Προπαιδείσεως περιλαμβανούσαι εφήβους 16—20 ετών. Εάν έξ ενός και του αὐτοῦ σχολείου παρουσιάζεται ἐπαρκής ἀριθμὸς Προσκόπων ἀπαρτίζονται μία ἢ πλείονες ομάδες φέρουσαι τὸ ὄνομα τοῦ σχολείου τούτου, ἄλλως σχηματίζονται ομάδες μαθητῶν ἐκ διαφόρων σχολείων. Ἐκαστος μαθητῆς εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἐγγραφῆ καὶ εἰς ομάδα ἄλλην ἀπὸ τὴν τοῦ ἰδίου σχολείου.

Ἄρθρον 8.

Ἐκαστῆς ομάδος Προσκόπων προΐσταται ἀρχηγός, διαριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος, Ἀρχηγοὶ ομάδων διαρίζονται α') δημοδιδασκαλοὶ καὶ γυμνασταὶ, μετὰ τμήματιν δοκιμαστικῆν θητείαν ἐν τῇ ομάδι τῶν ἀρχηγῶν καὶ ἐξάσκησιν ἐν τῷ θερνῷ στρατοπέδῳ ἀρχηγῶν ομάδων, καὶ β') ἰδιῶται ἢ ἕτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι, κεκτημένοι πτυχίον ἀρχηγῶν ομάδος, προσερχόμενοι δ' εἰς τοῦ στρατοπέδου τῶν προσκόπων.

Πάντες οἱ ἀρχηγοὶ Προσκόπων, ἐφ' ὅσον διοικῶν ομάδα ἐν ἐνεργείᾳ, λαμβάνουσιν ἐπίδομα ἐκ δραχμ. 40 κατὰ μῆνα.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ομάδων ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τοῦ Σ. Ε. Π. καὶ τῶν κατὰ τόπους Ἐπιτροπειῶν, καὶ δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι διὰ πᾶσαν παράθεσιν ἢ ὑπέρθασιν ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των δι' ἐπιτιμῆσεως, προστίμου καὶ προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς ἀπολύσεως.

Ἐκ τῶν ποινῶν τούτων ἡ μὲν ἐπιτίμησις δύναται νὰ ἐπιβληθῆ καὶ ὑπὸ μόνου τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τοῦ Σώματος, ἡ ἐπιτίμησις, τὸ πρόστιμον καὶ ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἐπιτροπειῶν, ἡ δὲ ὀριστικὴ ἀπόλυσις μόνον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος.

Τὰ καθήκοντα τῶν Προσκόπων καὶ τῶν ἀρχηγῶν ομάδων, βαθμοὶ τῆς Προσκοπικῆς Ἱεραρχίας, τὰ προγράμματα τῆς δασκαλίας, ὁ τρόπος τῆς δοκιμασίας καὶ τὰ εἶδη τῶν πτυχίων κανονισθῆσονται διὰ Β. Δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ὁμάδες στρατιωτικῆς προπαιδείσεως.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ομάδες στρατιωτικῆς προπαιδείσεως σκοπὸν ἔχουσαι νὰ προπαρασκευάζωσι τοὺς εφήβους εἰς τὴν στρατιωτικὴν θητείαν καὶ τὴν ἐν πολέμῳ ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος, διοικῶνται ὑπὸ ἀρχηγῶν κεκτημένων πτυχίον ἀρχηγῶν ομάδος στρατιωτικῆς προπαιδείσεως, διατελοῦσι δὲ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου τῆς Στρατιωτικῆς προπαιδείσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ ἰδρυομένου παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 414.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἔφηβοι οἱ ἐπὶ τριετίαν ἀσκηθέντες εἰς ομάδα στρατιωτικῆς προπαιδείσεως καὶ λαβόντες πτυχίον στρατιωτικῆς ἰκανότητος ἔχουσι τὸ δικαίωμα:

1) Νὰ καταταγῶσιν ὡς ἐθέλονται εἰς τὸν στρατὸν πρὸ τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα κλήσεως τῆς σχετικῆς ηλικίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 414.

2) Ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἐφαρμοσθῆ ἡ προηγουμένη περίπτωση, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ ἕξ μῆνας ὀλιγώτερον τοῦ κεκατανομένου, ἐὰν αἱ ἀνάγκαι τῆς Πολιτείας τὸ ἐπιτρέπουσι καὶ διανύσωσιν ἐν τούτῳ ἔτος τῆς θητείας των ἐν ἐνεργῷ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν.

3) Κατατασσόμενοι ὡς ἐθέλονται νὰ ἐκλέξωσι τὸ ὅπλον καὶ τὴν στρατιωτικὴν περιφέρειαν, ἐν ἡ ἐπιθυμοῦσι νὰ ὑπηρετήσωσι, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 414.

4) Νὰ προβιβασθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δεκανέως πρὸ τοῦ κεκατανομένου χρόνου.

5) Νὰ χρησιμοποιοῦσιν συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς ἐπιτάξεις, αἰτινες ἀμειψωθήσονται πρὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτρο-

πείας, εἰς σχετικὰ ἔργα ἐν τῷ οἰκείῳ Σώματι κατ' ἀναλογίαν προσδιορισθησομένην ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

6) Νὰ προτιμηθῶσιν ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως μέρους τῆς κλάσεως πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας ὑπὸ τύπον ὑποχρεωτικῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 11.

Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας τῶν ομάδων στρατιωτικῆς προπαιδείσεως καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτέρου Συμβουλίου τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδείσεως καὶ τελειοποιήσεως, ἡ δὲ δοκιμασία πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου στρατιωτικῆς ἰκανότητος διενεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 414. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς Διοικήσεως τῶν ομάδων τῆς στρατιωτικῆς προπαιδείσεως, καὶ τῆς πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου δοκιμασίας, ὡς καὶ τῆς ἐν μέρους τοῦ Κράτους παροχῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς συνδρομῆς εἰς τὸ Σ. Ε. Π., κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 414, κανονισθῆσονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 12.

Τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων εἰσαγόμενα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐργαλεία καὶ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ἐξαρτύσεως ἀπικλάσσονται παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἐπὶ τῇ εἰδικῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, προκαλουμένην συναπεία αἰτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σ. Ε. Π.

Ἄρθρον 13.

Πάντα τὰ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ἐξαρτύσεως παρέχονται εἰς τοὺς Προσκόπους ἀντὶ πληρωμῆς, τῶν τιμῶν καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σ. Ε. Π.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σ. Ε. Π. δύναται νὰ καθορίξῃ καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς πρὸς διευκόλυνσιν τῶν Προσκόπων, νὰ παρέχῃ δὲ δι' ἀποφάσεώς του ἡτιολογημένως εἰς ἡλαττωμένους τιμὰς ἢ καὶ ὅπως δωρεὰν τὰ εἰρημένα εἶδη εἰς Προσκόπους ἀποδεδειγμένως ἀπόρους, διακρινομένους διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἰκανότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Προσκοπικῶν καθηκόντων των, προσέτι δὲ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μαθητῶν καὶ διὰ τὴν ἐν σχολείῳ ἐπίδοσιν των, ἐμφανισμένην διὰ γενικοῦ βαθμοῦ τοῦλάχιστον 8 πλήρους. Ὁμοίως παρέχεται κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὁ ἱματισμὸς καὶ ἡ ἐξάρτυσις δωρεὰν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς ομάδων τοὺς διακρινομένους διὰ τὴν πρόθυμον ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 14.

Τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων προνοία καὶ δαπάναις τοῦ Σ. Ε. Π. ἐκδιδόμενα βιβλία ἢ ὀδηγοὶ συντάσσονται καὶ ἐκτυποῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τριμελοῦς ἐπιτροπείας, ἧς ὑποίας ἔν μέλους εἶνε ὁ Γενικὸς Ἐφορος τοῦ Σώματος, τὰ δὲ ἕτερα δύο λαμβάνονται ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος τῶν ἐχόντων εἰδικὴν παιδαγωγικὴν μόρφωσιν.

Ἄρθρον 15.

Διὰ Β. Δ. προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδείσεως τῇ πράτασι τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Σ. Ε. Π. καθορίζονται αἱ περιφέρειαι, ἐν αἷς τίθεται βαθμιαίως εἰς ἐφαρμογὴν ὁ παρῶν νόμος, καταρτιζομένων διὰ Β. Δ. περιφερειακῶν Ἐπιτροπειῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Σ. Ε. Π., τὸ ὅποιον ἐν τῇ πράτασι του καθορίζει καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν, ἐξ ὧν θ' ἀπαρτίζονται αὗται.

Εἰς περιφερειακὰς ἐπιτροπείας συμμετέχουσιν ἀντιπρόσωποι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ παραλίαν τύπων.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀττικῆς ὡς περιφερειακὴ ἐπιτροπεία λειτουργεῖ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Σ. Ε. Π.

Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν περιφερειακῶν ἐπιτροπειῶν καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Σ. Ε. Π. καθορισθῆσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 16.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, δύναται νὰ μετακαλέσῃ ἐξ Ἀγγλίας εἰδικὸν Ἀρχηγὸν τοῦ ἐκεί Σώματος Προσκόπων ὅπως ὀργανώσῃ τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων ἐπὶ τῇ θύσει τῶν ἐκ τοῦ πολέμου διδαγμάτων.

"Άρθρον 17.

Τὸ Σώμα Προσκόπων ἐπιστρατεύεται εἴτε εἰς γενικὴν εἴτε εἰς μερικὴν ἐπιστράτευσιν δι' ἐκουσίας προσωρήσεως τῶν Προσκόπων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ Β. Διατάγματος θὰ λαμβάνεται πρόνοια ὥπως μὴ παραδίδασκεται ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Προσκόπων καὶ ἡ προαγωγή αὐτῶν ἐκ τούτου, διὰ δὲ τούτου ἐργατικῶς Προσκόπους ὥπως οὗτοι, ἐπανερχόμενοι μετὰ τὴν ἐπιστράτευσιν, ἐπανευρίσκουν τὴν θέσιν των. Κατὰ τὸ δίκτυμα τῆς ἐπιστρατεύσεως οἱ Πρόσκοποι τροφοδοτοῦνται καὶ στρατωνίζονται ὑπὸ τοῦ Κράτους, λαμβάνοντας ἅμα μισθὸν στρατιώτου.

"Άρθρον 18.

Εἰς τὰ εὐεργετήματα τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὰς ἐν γένει διατάξεις αὐτοῦ ὑπάγονται καὶ οἱ μέχρι τοῦδε ὑπηρετήσαντες ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ἔτη πρόσκοποι, οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος τῆς οἰκείας Διοικήσεως ἐπιτροπῆς τῶν Προσκόπων καὶ κατόπιν ἐξετάσεως ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ ὁρισθησομένης διὰ Β. Διατάγματος ἐπιτροπῆς.

"Άρθρον 19.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς τοῦ παρόντος, οὗ ἡ ἐφαρμογὴ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ι. Δ. Τσιριμώκος

(7)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 402 «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων χωρῶν».

Νόμος 1067

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Άρθρον 1.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 402 ἡ φράσις «κατὰ τοὺς κειμένους νόμους» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «καθ' οἰονδήποτε τύπον ταῦτο ἦθελεν ὄρεται».

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς ὑπὸ στοιχ. Α' κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 402 οἱ μὲν λέξεις «καὶ τῆς θεολογικῆς σχολῆς τῆς Χάλκης» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «τῆς θεολογικῆς σχολῆς τῆς Χάλκης καὶ τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Σταυροῦ», εἰς δὲ τὸ τέλος αὐτοῦ προστίθενται τὰ καὶ δ' ἐκ τούτων τελεοδιδάκται δὲν δικαιοῦνται νὰ προάγῳνται εἰς γυμνασιάρχους.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς ὑπὸ στοιχ. Α' κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 402 προστίθενται τὰ ἐξῆς «Οἱ ὡς σχολάρχαι ἢ τριτοβάθμιοι ἑλληνοδιδάσκαλοι ἀναγνωρισθέντες διδάκτορες τῶν εἰρημένων σχολῶν, συμπληρώσαντες τριετή ὑπηρεσίαν ἐν ἑλληνικῷ σχολείῳ ἢ ἡμιγυμνασίῳ ἢ ἐξατάκτῳ γυμνασίῳ ἢ ἀνωτέρῳ παρθεναγωγείῳ, δύνανται νὰ προάγῳνται εἰς καθηγητάς».

Τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς ὑπὸ στοιχ. Α' κατηγορίας τοῦ

ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 402 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς «τελειόφοιτοι τῶν εἰρημένων σχολῶν ἔχοντες δεκαπενταετῆ μὲν τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν καθηγητοῦ πλήρους γυμνασίου ἀναγνωρίζονται ὡς καθηγηταί, δεκαπενταετῆ δὲ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν διευθυντοῦ ἡμιγυμνασίου ἢ σχολάρχου ἀναγνωρίζονται ὡς σχολάρχαι, δεκαετῆ δὲ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν καθηγητοῦ πλήρους γυμνασίου ἢ διευθυντοῦ ἡμιγυμνασίου ἢ σχολάρχου ἀναγνωρίζονται ὡς τριτοβάθμιοι ἑλληνοδιδάσκαλοι, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς δευτεροβάθμιοι ἑλληνοδιδάσκαλοι».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πέμπτου ἐδαφίου τῆς ὑπὸ στοιχ. Α' κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 402 προστίθενται τὰ ἐξῆς «ὅσοι δ' ἐκ τούτων ἔχουσιν ἀποδείξεις διετούς τοῦλάχιστον φοιτήσεως ἐν Πανεπιστημίῳ ἢ ὑπερκοκασετῇ ὑπηρεσίαν ἀναγνωρίζονται ὡς δευτεροβάθμιοι ἑλληνοδιδάσκαλοι».

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ α' ἐδαφίου τῆς ὑπὸ στοιχ. Γ' κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 402 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Ὅσοι δὲ τούτων ἔχοντες δεκαετῆ τοῦλάχιστον ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν, δετέλεσαν ἐπὶ διετίαν διευθυνταὶ ἡμιγυμνασίου ἢ ἐξατάκτιων καὶ πεντατάκτιων ἀστικῶν σχολῶν ἢ ἐπὶ πενταετίαν διευθυνταὶ τετρατάκτιων ἀστικῶν σχολῶν, ἀφομοιούμενοι πρὸς τοὺς δι' ἐξετάσεων ἀναγνωρισθέντας διευθυντὰς πεντατάκτιων καὶ ἐξατάκτιων δημοτικῶν σχολείων, ἀναγνωρίζονται ὡς πρωτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι καὶ ἐφ' ὅσον διορίζονται διευθυνταὶ πεντατάκτιων καὶ ἐξατάκτιων δημοτικῶν σχολείων, λαμβάνουσι τὴν μηνιαίαν εἰκοσάδραχμον ἀποδογὴν τούτων, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, οἱ ἔχοντες δεκαπενταετῆ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν, ἀναγνωρίζονται ὡς δευτεροβάθμιοι μὲν δημοδιδάσκαλοι, ἂν ἔγῳσιν ἐν τῷ πτυχίῳ αὐτῶν τοῦλάχιστον τὸν βαθμὸν «καλῶς», ὡς πρωτοβάθμιοι δὲ ἂν ἔγῳσιν τὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον «λίαν καλῶς».

Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς ὑπὸ στοιχ. Γ' κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 402 μετὰ τὰς λέξεις «ἢ αὐτοτελοῦς διδασκαλείου» προστίθενται αἱ «ἢ πτυχίον διδασκαλείου τοῦ Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου Θεσσαλονίκης».

Εἰς τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς ὑπὸ στοιχ. Γ' κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 402 μετὰ τὰς λέξεις «ὡς ὁριστικοὶ διδάσκαλοι ἑκατέρου τῶν φύλων» προστίθενται τὰ «εἴτι δὲ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει Ζαριφείου διδασκαλείου τῶν θηλέων, τῶν ἐν Ἐπιβάταις τῆς Θράκης Ἀρχιγενεῖων διδασκαλείων θηλέων, τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει Ζαπτείου Παρθεναγωγείου, τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἰωαννινοῦ Παρθεναγωγείου καὶ τῶν ἐν Μοναστηρίῳ καὶ Σέρροις ἀνωτέρων Παρθεναγωγείων».

Τὰ ἐδάφια τέταρτον καὶ πέμπτον τῆς ὑπὸ στοιχ. Γ' κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 402 ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἐξῆς: «Εἰς θέσιν διδασκάλου πλήρους δημοτικῆς σχολείου δύνανται νὰ διατηρῶνται καὶ μετατίθενται καὶ ὑποδιδάσκαλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄντι ἀναγνωρίζονται βαθμῶ καὶ μισθῶ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ θέσις αὕτη δὲν ζητεῖται ὑπὸ δημοδιδασκάλου, μετατιθέμενοι ἐν τῇ τελευταίᾳ τούτῃ περιπτώσει εἰς κενὰς θέσεις κεινῶν δημοτικῶν σχολείων».

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς ὑπὸ στοιχ. Δ' κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 402 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Ἐκ τῶν ἐχόντων πτυχίον τῶν ὑποδιδασκαλείων Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου, οἱ ἔχοντες βαθμὸν ἀριστα καὶ λίαν καλῶς καὶ πενταετῆ μὲν ὑπηρεσίαν διευθυντοῦ κοινοῦ δημοτικοῦ σχολείου, δεκαετῆ δ' ἐν συνόλῳ, ἀναγνωρίζονται ὡς τριτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι, οἱ δὲ λοιποὶ ἀναγνωρίζονται ὡς πρωτοβάθμιοι ὑποδιδάσκαλοι, δυνάμενοι νὰ προαγῳσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τριτοβαθμίου δημοδιδασκάλου μετὰ εὐδοκίμῃσιν εἰς ἐξετάσεις κανονιζόμενας διὰ Β. Δ.».

Ἐἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπὸ στοιχ. Δ' κατηγορίαν προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἕκτον ἐδάφιον:

«Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἀναγνωριζόμενοι ὡς ὑποδιδάσκαλοι παντὸς βαθμοῦ, προάγονται εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν, οἱ δ' ἐξ αὐτῶν πρωτοβάθμιοι εἰς τριτοβάθμιους δημοδιδασκάλους, ἐὰν δύνανται νὰ πιστοποιήσωσιν ὅτι ἠμερόσθησαν τὰ μαθήματα αὐτοτελοῦς διδασκαλείου».

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 402 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα τρία ἐδάφια:

«Εἰς πλήρῳσιν τῶν κενουμένων ἢ δημιουργουμένων νέων θέσεων πλήρῳν δημοτικῶν σχολείων ἀποφερόντων τῶν φύλων τῶν νέων Χωρῶν, δύναται ἐν ἑλλείψει ἄλλων κεκτημένων τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναγραφόμενα προσόντα νὰ διορίζωνται προσωρινῶς καὶ νὰ παραμένωσιν ἐν αὐταῖς, ἐφ' ὅσον ἕτερος κεκτημένος ταῦτα δὲν ἤθελε ζητήσει αὐτάς, πάντες οἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριζόμενοι ὡς δευτεροβάθμιοι καὶ τριτοβάθμιοι δημοδιδασκαλοὶ καὶ ἄνευ διετούς προϋπηρεσίας ἐν ἰσοβάθμῳ θέσει σχολείου τῶν νέων Χωρῶν, ὡς καὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Εἰς πλήρῳσιν τῶν κενουμένων ἢ δημιουργουμένων νέων θέσεων κοινῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν Νέων Χωρῶν δύναται, ἐν ἑλλείψει ἄλλων κεκτημένων τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναγραφόμενα προσόντα, νὰ διορίζωνται προσωρινῶς καὶ νὰ παραμένωσιν ἐν αὐταῖς, ἐφ' ὅσον ἕτερος κεκτημένος ταῦτα δὲν ἤθελε ζητήσει αὐτάς, πάντες οἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριζόμενοι ὡς υποδιδασκαλοὶ καὶ ἄνευ διετούς προϋπηρεσίας ἐν ἰσοβάθμῳ θέσει σχολείου τῶν νέων Χωρῶν, τῶν ἔχοντων ἐνδεικτικὸν πρώτης τάξεως τετρατάξιου ἢ τρίτης τάξεως ἐξατάξιου γυμνασίου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως παρθεναγωγείου, διοριζόμενοι ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ δευτεροβαθμίου υποδιδασκάλου.

«Οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Γ' τάξεως πλήρους δημοτικοῦ σχολείου, οἱ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 850 Διατάγματος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως διορισθέντες ἐν κοινοῖς δημοτικαῖς σχολείοις προσωρινῶς ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ τριτοβαθμίου υποδιδασκάλου, δύναται νὰ παραμένωσιν καὶ ἐφεξῆς εἰς τὰς θέσεις τῶν, ἐφ' ὅσον ἕτεροι, κεκτημένοι τὰ νόμιμα προσόντα, δὲν ἤθελον ζητήσει αὐτάς.

«Ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ὅρους παραμένωσιν εἰς τὰς θέσεις τῶν, κενουμένου ἀναδρομικῶς τοῦ διορισμοῦ τῶν, οἱ ἄνευ τῶν νομίμων προσόντων καὶ τῶν νομίμων διατυπώσεων ὑπὸ τοῦ υποδιοικητοῦ Καστορίας ἐν τῇ περιφέρειᾳ του τοποθετηθέντες προσωρινοὶ διδάσκαλοι».

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 402 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια:

«Λειτουργοὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, προσερχόμενοι ἐκ κατελιγμένων Ἑλληνικῶν χωρῶν, μέχρις οὗ καταστῆ δυνατὴ ἢ εἰς τὰς τακτικὰς αὐτῶν θέσεις μετὰ βίας, τοποθετοῦνται προσωρινῶς δι' ὑπουργικῆς πράξεως οἱ μὲν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως μετὰ πρότασιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, οἱ δὲ τῆς δημοτικῆς μετὰ πρότασιν τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς κενὴν θέσιν διευθυντικῆς ἀνωτέρου ἢ γυμνασιακοῦ παρθεναγωγείου τῶν Νέων Χωρῶν, δύναται νὰ διορίζηται διδάκτωρ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἢ τῆς σχολῆς τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ σχολάρχου.

Ἐπιτρέπεται νὰ διορίζωνται καὶ νὰ μετατίθενται εἰς κενὰς δημοτικὰ σχολεῖα ξενοφώνων συνοικισμῶν τῶν Νέων Χωρῶν καὶ νηπιαγωγοὶ ἐπὶ τῷ μισθῷ τοῦ βαθμοῦ τῶν.

Ὡσαύτως δύναται νὰ διορίζωνται εἰς κενὰς θέσεις κοινῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν Νέων Χωρῶν δημοδιδασκαλοὶ ἄρρενες τῆ αἰτήσεως τῶν, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ υποδιδασκάλου πρώτης τάξεως, πλὴν τῶν τοποθετούμενων ἐν σχολείοις ξενοφώνων συνοικισμῶν, οἵτινες διορίζονται ἐπὶ τῷ οἰκείῳ βαθμῶ καὶ μισθῶ. Οἱ ὡς υποδιδασκαλοὶ πρώτης τάξεως διοριζόμενοι δημοδιδασκαλοὶ μετατίθενται τῇ αἰτήσεσι τῶν εἰς κενὰς θέσεις πλήρῳν δημοτ. σχολείων ἐπὶ τῷ οἰκείῳ βαθμῶ καὶ μισθῶ.

Οἱ ἐκ τῶν διδασκαλείων ἀποφερόντων τῶν φύλων καὶ τῶν διδασκαλείων νηπιαγωγῶν ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ ἐξῆς ἀπολυθέντες ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ μέλλοντι ἀπὸ τούτων ἀπολυθησόμενοι, ἐφ' ὅσον ὑπηρετοῦσιν ἐν πλήρει δημοτικαῖς σχολείοις ἢ ἐν κοινοῖς ξενοφώνων συνοικισμῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου, λαμβάνουσιν ὡς ἐπίδομα οἱ μὲν φέροντες ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ τῶν τὸν βαθμὸν ἄριστα δραχ. 50, οἱ δὲ τὸν βαθμὸν λίαν καλῶς δραχ. 40, οἱ δὲ καλῶς δραχμ. 30 μηνιαίως, ὅπερ ἐξακολουθεῖ παραχόμενον αὐτοῖς ἀνεξαρχήτως τῆς λόγῳ συμπληρώσεως πενταετιῶν ἢ προαγωγικῶν ἐξετάσεων οὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν.

Λειτουργοὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως παντὸς βαθμοῦ ὑπηρετοῦντες ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ, λαμβάνουσι κατὰ μῆνα ἐπίδομα, ἀντιστοιχοῦν πρὸς 20 ο) ἐπὶ τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ, ὅπερ ἐξακολουθεῖ παραχόμενον αὐτοῖς ἀνεξαρχήτως τῆς λόγῳ συμπληρώσεως πενταετιῶν ἢ προαγωγῆς οὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν, ἐφ' ὅσον θέλει διαρκέσει ἢ ἐκ τοῦ παρόντος πολέμου κατὰστασις».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ νόμου 402 μετὰ τὸ ἄρθρον 14 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα δύο ἄρθρα:

«Ἄρθρον 15. Λειτουργοὶ τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως παντὸς βαθμοῦ, ὑπηρετοῦντες εἰς σχολεῖα, κείμενα ἐντὸς περιοχῆς πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, λαμβάνουσι κατὰ μῆνα πλὴν τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀποδοχῶν αὐτῶν ὡς ἐπὶ πλέον ἐπίδομα καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ.

Ἡ περιοχὴ τῆς ζώνης τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καθορίζεται ἐκάστῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

«Ἄρθρον 16. Δύναται νὰ λαμβάνωσι κατὰ μῆνα πλὴν τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀποδοχῶν αὐτῶν ὡς ἐπὶ πλέον ἐπίδομα μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ, καὶ λειτουργοὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως παντὸς βαθμοῦ, ὑπηρετοῦντες ἐν ξενοφώνοις συνοικισμοῖς τῶν Νέων Χωρῶν.

Ὁ καθορισμὸς τῶν ἐν τοῖς ξενοφώνοις συνοικισμοῖς δημοτικῶν σχολείων καὶ νηπιαγωγείων, ὧν οἱ διδάσκαλοι θὰ δικαιούνται εἰς τὴν ἐπὶ πλέον ἀπόληψιν μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ, γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τῶν οἰκείων ἐποπτικῶν συμβουλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἐφ' ὅσον δημοτικὰ σχολεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα, καθορισμένα ὡς κείμενα ἐν τοῖς ὡς ἀνωτέρω ξενοφώνοις συνοικισμοῖς τῶν Νέων Χωρῶν, καθορίζονται καὶ ὡς κείμενα ἐντὸς περιοχῆς πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ ἐν αὐταῖς ὑπηρετοῦντες δὲν λαμβάνουσι καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 καθοριζόμενον ἐπίδομα.

Ἄρθρον 2.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Καταργοῦνται τὰ ὑπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἐκδοθέντα Διατάγματα ὑπ' ἀριθ. 740 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων τῶν πτυχιούχων τῶν ἐν Φιλιππουπόλει Ζαριφείων Διδασκαλείων κλπ.», ὑπ' ἀριθ. 850 «περὶ τοῦ διδασκαλικοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων τῆς κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως», ὑπ' ἀριθ. 1164 (98) «περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ 381 νόμου κλπ.», καὶ ὑπ' ἀριθ. 2729 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς δημοδιδασκάλων τῶν πτυχιούχων τοῦ Ἰωαννικεῖου Παρθεναγωγείου», ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 250 «περὶ τῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως» Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ Β. Δ. θέλει κωδικοποιηθῆ ὁ παρὼν νόμος μετὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 402 «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων τῆς δημοτικῆς

καί μέσης εκπαιδεύσεως τῶν Νέων Χωρῶν» εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Α. Τσιριμῶκος

(8)

Περί μισθώσεως ἰδιωτικῶν οἰκημάτων ὡς διδασκηρίων τοῦ Κράτους.

Νόμος 1068

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ πρὸς μισθωσὶν διδασκηρίων τοῦ Κράτους δημοπρασία, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 347, προκαλεῖται ἕξ τοῦλάχιστον μηνὸς πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῇ α' παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀνωτέρω νόμου 347 ἡ φράσις «καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου ἢ ὁ νομίμως ἀναπληρῶν αὐτὸν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀναπληρωτὴς ὅστις δύναται νὰ εἶνε ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου ἢ ἑτέρου ὁμοιοβάθμου ἢ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων», ἡ δὲ φράσις «ἐν οἷς ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐν οἷς ὁ ἐπιθεωρητὴς ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀναπληρωτὴς».

Ἐν τῇ β' παραγράφῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 ἡ φράσις «τὸ δέκατον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ζητουμένου ἐτησίου μισθώματος» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τὸ εἰκοστὸν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ζητουμένου ὁλικῆς μισθώματος».

Ἐν τῇ παραγράφῳ γ' ἡ φράσις «δὲν ὑπερβαίῃ τὸ δέκατον τοῦ ζητουμένου ὑπὸ τοῦ τελευταίου μειοδότου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς «δὲν ὑπερβαίῃ τὸ πέμπτον τοῦ ζητουμένου ὑπὸ τοῦ τελευταίου μειοδότου».

Ἄρθρον 3.

Εἰς διαγωνισμὸν μισθώσεων διδασκηρίων ἐπιτρέπεται νὰ μετάρχῃ καὶ ἰδιοκτήται γηπέδου μόνον, προσφερόμενοι ν' ἀνεγείρῳσιν ἐπ' αὐτοῦ εἰδικὸν διὰ διδασκηρίων οἶκημα, συμφώνως πρὸς ὑπεβαλλόμενον εἰς τὸν διαγωνισμὸν λεπτομερὲς διάγραμμα. Ἡ κατασκευὴ τοιοῦτων οἰκημάτων ὑπόκειται εἰς τὸν ἐλεγχὸν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὡς καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις καθ' ἃς ἤθελε κρίνει τούτο ἀναγκαστὸν καὶ σκόπιμον ὁ Ὑπουργός, δύναται νὰ ἀξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς μισθώσεως κατὰ ἓνα ἢ δύο εἰσέτι μέλη. Τὰ μέλη ταῦτα θὰ εἶνε ἢ ὑπάλληλοι τῆς κεντρικῆς υπηρεσίας, ἢ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς ἢ γυμνασιάρχης, ἢ δικαστικὸν καὶ διοικητικὸν ὑπάλληλοι.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τῇ παραγράφῳ β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 347 ἡ φράσις «ὁ Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς κ.λπ.» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς «ὁ Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς κ.λπ.».

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 347 προβλεπομένη προσωρινὴ μέχρις ἑτους ἐγκατάστασις κτλ., προκειμένου περὶ οἰκίας ἐν ἧ εἶνε ἐγκατεστημένον τὸ σχολεῖον δύναται προηγουμένη μισθώσεως, εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἰδιοκτήτην. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη ὑποχρεωτικὴ ἀναμίσθωσις δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ δις.

Ἄρθρον 7.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου κανονισθῶσονται διὰ Β. διατάγματος ἢ ἰσχύς αὐτοῦ ἀρχεται ἑνα μῆνα μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Α. Τσιριμῶκος

(9)

Περί προσθήκης διατάξεων εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 567 περὶ διοικήσεως τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Νόμος 1069

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 5ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 567 περὶ διοικήσεως τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως προστίθενται τὰ ἐξῆς:

«Οἱ σχολικοὶ ἱατροὶ ὡς πρὸς τὰς ἀπολήψεις τοῦ ἐνοικίου καὶ τῶν ἐξόδων γραφείου ὑπάρχοντα εἰς τὴν διάταξιν τοῦ 2ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 567, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 826. Οἱ βοηθοὶ σχολικοὶ ἱατροὶ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἀπὸ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως λαμβάνουσι μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ δραχ. πενήτηντα (ἀριθ. 50).

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 7ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται τὰ ἐξῆς: «Ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑγειονομικῆς υπηρεσίας τῶν σχολείων ὑποχρεοῦται νὰ διακούσῃ σειρὰν εἰδικῶν μαθημάτων ἐν Ἀθήναις, ἀποζημιούμενον διὰ τῶν νομίμων αὐτοῦ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καθ' ἃ θέλει ὀρισθῇ διὰ Β. Διατάγματος. Διὰ τὰς λοιπὰς δαπάνας τῶν μαθημάτων τούτων ἀναγράφεται ἐφ' ἀπαξ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου πίστωσις μέχρι 3.000 δραχμῶν.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Α. Τσιριμῶκος

(10)

ἐπὶ ἀτελοῦς ἐγγραφῆς καὶ ἀναρρώσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν ἐκ Τουρκίας καὶ ἐξ ἀποκεκλεισμένων μερῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος καταγομένων φοιτητῶν.

Νόμος 1071

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ ἀτάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπαλλάσσονται τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐγγραφῆς καὶ ἀναρρώσεως αὐτῆς πάντες οἱ ἐκ Τουρκίας καὶ ἐκ τῶν ἀποκεκλεισμένων μερῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος καταγομένοι φοιτηταὶ διὰ τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος 1917—1918.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν ἡμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Δημ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(11)

Ἀπαγορεύσεως ἐμπορίας καὶ δικαιοπραξιῶν πρὸς ὑπηκόους ἐχθρικῶν κρατῶν, μεσεγγυήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι περιουσιῶν αὐτῶν καὶ διοικήσεως ἐγκαταλειμμένων ἀκινήτων ἐν ταῖς νέαις χώραις.

Νόμος 1073

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ ἀτάσσομεν.

Ἄρθρον 1

Ἀπαγόρευσις δικαιοπραξιῶν

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἀπαγορεύεται ἢ ἐμπόριον μεταξὺ προσώπων δικυμένων ἐν Ἑλλάδι, κινῶν τε καὶ μὴ, καὶ ὑπηκόων τῶν Κρατῶν, πρὸς ἄλληλῃς ἢ αἱ Σύμμαχοι αὐτῆς Δυνάμεις διατελοῦσιν εἰς πόλεμον κατάστασιν, ὡς καὶ παντὸς προσώπου δικυμένου ἐν ταῖς χώραις τῶν Κρατῶν τούτων.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἐν λόγῳ ἐχθρικῶν Κρατῶν, νὰ μετέρχωνται ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν χρόνον αὐτῆς ἐμπόριον.

Ἄρθρον 2

Ἀκυρότης συμβάσεων

Ἔστιν ἀπολύτως ἄκυρος πᾶσα σύμβασις τελεσθεῖσα ἐν ἢ χώρᾳ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου μετὰ οὐδὲν ἄλλο προσώπου δικυμένου ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὑπηκόων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1ῳ ἐχθρικῶν κρατῶν, ἢ προσώπων δικυμένων ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα μονομερὴς δικαιοπραξία οὐδὲν ἄλλο προσώπου δικυμένου ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῆς κτᾶται δικαίωμα ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1ῳ ἐχθρικῶν κρατῶν ἢ προσώπων δικυμένων ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν.

Ἄρθρον 3

Ἐκτέλεσις συμβάσεων

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις ἐν Ἑλλάδι πάσης συμβάσεως, οὐδὲν ἄλλο προσώπου δικυμένου μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐπ' ὀφελείᾳ ὑπηκόου ἐχθρικῶν κρατῶν ἢ προσώπου δικυμένου ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις ἐν Ἑλλάδι τοιούτων συμβάσεων, προγενεστέρων μὲν τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλ' ἐν αἷς οὐδεμία ἐγένετο ἐναρξίς ἐκτέλεσεως μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ νόμου διὰ παραδότηως ἐμπορευμάτων, πραγμάτων, χρηματικῶν καταβολῶν ἢ παροχῆς ἐργασίας. Τοιαῦται συμβάσεις δύνανται ν' ἀκυρωθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατ' ἀίτησιν τοῦ ἡμεδαποῦ συμβαλλομένου ἢ ὑπηκόου τῶν Συμμάχων ἢ οὐδετέρων κρατῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐξαιρέσεις.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων μισθώσεις ὑπηρεσιῶν ὑπηκόων τῶν ἐν λόγῳ ἐχθρικῶν κρατῶν δικυμένων ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ πᾶσα δικαιοπραξία τεινύσα πρὸς συντήρησιν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των.

Ἄρθρον 5.

Μεσεγγυήσις.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι περιουσία παντὸς ὑπηκόου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐχθρικῶν κρατῶν τίθεται ὑπὸ μεσεγγυήσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἀπαγορευομένης, πρὸς τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 9 καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, εἰς μὲν τοὺς κυρίους αὐτῶν πᾶσης διαθέσεως, εἰς πάντα δὲ τρίτον πάσης καταβολῆς ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτοὺς χρηματικῶν ἢ ἄλλων παροχῶν, ἔστω καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεῶσεων παροχῶν ἐκ νομικῶν γεγονότων προγενεστέρων τοῦ παρόντος νόμου.

Θεωροῦνται ἐκ τοῦ νόμου διωρισμένοι προσωρινοὶ μεσεγγυούχοι πάντες οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου κάτοχοι στοιχείων τῶν ἐν λόγῳ περιουσιῶν. Ὀφειλέται, θεματοφύλακες, πληρεξούτιοι, ἐπίτροποι, μισθωταὶ ἢ οἰοδῆπote ἄλλοι κάτοχοι, ὡ καὶ αὐτοὶ οἱ κύριοι τῶν μεσεγγυωμένων περιουσιῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι κάτοχοι.

Ὡς πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν μεσεγγυωμένων περιουσιακῶν στοιχείων σχέσεις ἐφαρμίζονται ἐκτὸς τῶν εἰρηκῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, αἱ περὶ συντηρητικῆς καὶ ἀσφάλσεως εἰς χεῖρας τοῦ οφειλέτου ἢ εἰς χεῖρας τρίτου διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας (ἰδίᾳ ἄρθρα 889, 924, 927, 1039 κ. λ. π.), κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογῆν, τοῦ κυρίου τῆς μεσεγγυωμένης περιουσίας ἐπέχοντος θεσιν ὀφειλέτου, τοῦ κατόχου μεσεγγυούχου τῆν τοῦ τρίτου, τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἐπίμεινον ἄρθρον διοριζομένου διαχειριστοῦ τῆν τοῦ δανειστοῦ.

Ἡ κατὰ τὸ παρὼν ἄρθρον μεσεγγυήσις οὐδόπως καλύπτει τοὺς τρίτους νὰ ἀσκήσωσι τὰ κατὰ τοῦ κυρίου τῆς μεσεγγυηθείσης περιουσίας δίκαια αὐτῶν καὶ νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἱκανοποίησιν αὐτῶν ἐκ τῆς μεσεγγυηθείσης περιουσίας.

Ἄρθρον 6.

Διαχειρισταί.

Τῶν μεσεγγυημένων περιουσιῶν δύνανται νὰ διορισθῶσι διαχειρισταὶ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν πρόσωπα κερτημένα τὴν πρὸς ἐπιτροπείαν ἱκανότητα.

Οἱ διαχειρισταὶ οὗτοι καθῆκον ἔχουσι τὴν ἀνεύρεσιν, καταγραφήν καὶ συντήρησιν τῶν μεσεγγυημένων περιουσιῶν,

οφείλονται να επιχειρώσι τὰς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιτροπεύμενας πράξεις ἐκκαθάρσεως τῶν περιουσιῶν τούτων ἢ διασφάλισεως τῶν προσόδων αὐτῶν. Ἀσκουσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 927 τῆς Πολιτικῆς Δικονομικῆς αἰτήτην ἢ ἐπιταγήν ἔχοντες ὅσα καὶ ὁ κύριος τῆς περιουσίας δικαιοῦται.

Εἰς πᾶσαν δέ τιν ἀφορῶσαν τὸν κύριον τῆς μεσεγγυημένης περιουσίας, καὶ κατ' αὐτὸ τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως, ὁ διορισμένος διαχειριστὴς προσεπικαλεῖται ὑποχρεωτικῶς, ἐπὶ ποινῇ ἄλλως ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, δικαιούμενος νὰ παρίσταται κατὰ πᾶσαν στάσιν καὶ νὰ προτείνῃ ἐξ ὀνόματος τοῦ κυρίου παντὸς εἴδους ἐνστάσεις ἢ αἰτήσεις πρὸς τὸ συμφέρον τῆς μεσεγγυημένης περιουσίας ἢ νὰ προσβάλλῃ τὰς ἀμολογίας τοῦ κυρίου ὡς εἰκονικὰς.

Ἄρθρον 7.

Δήλωσις μεσεγγυητέων.

Πᾶς κάτοχος στοιχείων μεσεγγυημένων ὡς ἄνω περιουσιῶν οφείλει ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας του δήλωσιν περὶ τῶν εἰς χεῖρας του στοιχείων τῶν περιουσιῶν τούτων. Ἡ δήλωσις αὕτη εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τέλος.

Πᾶς δὲ κάτοχος ἐγγράφων, βιβλίων ἢ στοιχείων χρησίμων πρὸς καθορισμὸν ἢ ἀνεύρεσιν τῶν περιουσιῶν τούτων οφείλει νὰ θέσῃ ταῦτα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διορισθέντος διαχειριστοῦ ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, ἐξαναγκάζομενος πρὸς τοῦτο, ἐν ἀρνήσει διὰ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

Ὁ παραλείπων τὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφριον δήλωσιν, ὡς καὶ ὁ ἀρνούμενος νὰ παρουσιάσῃ τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ στοιχεῖα, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 5000 δραχμῶν ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ δι' ἀμειψτέρον τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 8.

Διαχείρισις.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἀπορατίζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, μετὰ κλήτευσιν τοῦ τε κατόχου τῆς μεσεγγυημένης περιουσίας καὶ τοῦ ὡς ἄνω διορισθέντος διαχειριστοῦ, δικτάσσει παντὸς εἴδους μέτρα, ἐκ τῆς κρίσεως αὐτοῦ ἐξαρτώμενα, πρὸς συντήρησιν ἢ ἐξασφάλισιν τῶν μεσεγγυημένων περιουσιῶν καὶ τῶν προσόδων αὐτῶν ἢ πρὸς ἐκκαθάρισιν αὐτῶν. Ἐφ' ὅσον κριστικαὶ ἀνάγκη, ἢ πρὸς βίβημισιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μεσεγγυήσεως ἐπὶ τῶν ἐννόμων σχέσεων τοῦ κυρίου τῆς μεσεγγυηθείσης περιουσίας.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὀρίζει τὸ ἐκ τῆς μεσεγγυηθείσης περιουσίας κταθέντες ποσὸν τῶν ἀναγκαίων δικαστικῶν καὶ ἄλλων δαπανημάτων, τῶν πρὸς συντήρησιν τῆς ἐν Ἑλλάδι τυγχέουσα διαμενουσῆς οἰκογενείας τοῦ κυρίου τῆς περιουσίας ἀπαιτουμένων καὶ τῆς δικαίας ἀντιμισθίας τοῦ διαχειριστοῦ ἐπὶ τῇ βράσει τῆς παρασχεθείσης ὑπηρεσίας. Κατὰ τῆς τοιαύτης πράξεως τοῦ Προέδρου ἐπιτρέπεται τῷ διαχειριστῇ ἢ τῷ κυρίῳ τῆς περιουσίας προσηγορῆ ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου διαδίδοντας κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου εἰς οὐδὲν τελετικὸν ἢ ἐκτεκτον ἔνδικον μέτρον ὑπόκειται.

Ἄρθρον 9.

Δικαστικὴ ἀρμοδιότης.

Ἀρμόδιος Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς εἶνε ὁ τοῦ Πρωτοδικείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου εὑρεθῆναι ἢ μεσεγγυω-

μένη περιουσίᾳ. Ἐὰν στοιχεῖα περιουσίας ἐνὸς καὶ τοῦ τοῦ προσώπου ἢ ἐταιρείας εὑρηθῆναι εἰς περιφερείας πλείων Πρωτοδικείων, ἢ διαχειρίσις δύναται νὰ συγκεντρωθῇ ἐν καὶ μόνον τόπον δικταγῆ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Διὰ δικταγῶν καὶ ἐδηγῶν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶ κανονίζονται ἐκάστῳτε καὶ λεπτομέρειαι τῆς ἐνεργείας τῶν Προέδρων καὶ Εἰσαγγελεῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς μεσεγγυημένας περιουσίας.

Ἄρθρον 10

Εἰδικὴ διάταξις.

Αἱ ἀπαγορεύσεις τῶν 1, 2 καὶ 3 ἄρθρων ἰσχύουσι καὶ εἰς σάκις ἢ πράξις ἤθελε τελεσθῆ διὰ παρενθέτου προσώπου πρὸς πράκτορα ἐν Ἑλλάδι διαμένοντα τῶν ἐν ἄρθροις 1, καὶ 5 ἐδαφ. α', προσώπων.

Ἄρθρον 11

Ποινὰι.

Ὅστις, παραβιάζων τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν προηγούμενων ἄρθρων τοῦ παρόντος νόμου συνάψῃ ἢ ἀποπειρῆθῃ νὰ συνάψῃ, ἐκτελέσῃ ἢ ἀποπειρῆθῃ νὰ ἐκτελέσῃ εἰς ἀμέσως, εἴτε διὰ παρενθέτου προσώπου, ἀπήγορευμένην τινα πράξιν, ἐμπορίαν ἢ οἰκονομικὴν σύμβασιν ἢ καταβλήσῃ, τιμωρεῖται με φυλακίσιν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ με χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἢ με τὴν ἐπὶ ὅσον μόνον τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 12.

Αἱ δικτάξεις τῶν ἄρθρων 1—11 ἐφαρμόζονται ἐπὶ πατρῶν τῶν περιουσιῶν ἐν Πικτιᾷ Ἑλλάδι, ἐν τῇ Νέᾳ δὲ Χώρας ἐπὶ μόνων τῶν περιουσιῶν, αἵτινες συνίστανται εἰς κινήτᾳ καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν παρακλοῦσθμα ἀκινήτου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΤΗΜΑΤΑ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ

Ἄρθρον 13.

(ἄρθρον 1 τοῦ καταργουμένου 808 Δικτάγματος Προσοῦ Κυβερνήσεως.)

Μεσεγγυήσις κτημάτων.

Τὰ ἐν τῇς νέαις χώραις κείμενα ἀκίνητα ὑψηλοῦ χαρακτῆρος εὑρισκομένων ἐν πολέμῳ καταστάσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα κατακληθέντα διοικητικῶς διὰ διαταγῆς τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τίθενται ὑπὸ τὴν μεσεγγυήσιν αὐτοῦ μέχρι πέρατος τοῦ πολέμου, ὅτε καθορισθῶσιν ὀριστικῶς τὰ τῆς διαθέσεως αὐτῶν ὑπὸ τὴν ὄρον τῆς ἀμειψιότητος.

Τὰ ἐν τῇς νέαις χώραις ἀκίνητα, ὧν οἱ ἰδιοκτῆται νομίως (ἐπὶ μουλκίων) ἢ οἱ ἐξουσιασται (ἐπὶ δημοσίων γαιῶν) ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὁποτεδήποτε μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου, χαρακτηρίζονται ἀπὸ τῆς ἀνχωρήσεως αὐτῶν ὡς ἐγκληταλαεπιμμένα, κατὰ λαμβάνονται κατὰ τὸ ἐδάφριον 1 καὶ διοικούνται ὑπὸ τῆς Δημοσύνης.

Τὸ Διαικίσιον ἀσχετῆ ἐπὶ τῶν τειούτων κτημάτων πᾶσαν ἐξουσίαν χρησέως καὶ κερπώσεως τῶν δικαιούχων, ἐνεργεῖ ἰδίῳ ὀνόματι καὶ ἔχον τὴν εἰς τοῦτους καὶ ἐκαστὸν παρεγομένην προστασίαν.

Ἡ διάταξις τοῦ 1 ἐδαφίου δύναται, λόγῳ ἀντιποίνων νὰ ἐφαρμοσθῇ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευομένην, καὶ διὰ κτήματα ἀνήγοντα εἰς ὁμογενεῖ τῶν ἰδίων κρατῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπέκτησαν πρὸ τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1916 ἐγκύριως ὑψηλοῦτητα κρατῶν μὴ ἐγγήμων.

Άρθρον 14.

(Άρθρον 2 του 808 Διατάγματος).

Κτήματα άδέσποτα.

Τα εν έδαφίω δευτέρω του προηγουμένου άρθρου άκχερόμενα άκίνητα περιέρχονται εις την κυριότητα του Έλληνικού Δημοσίου ως άδέσποτα, έφ' όσον οι ιδιοκτήται ή κάτοχοι αυτών δεν εξεπροσωπήθησαν επί εν συνεχές εξαμηνον νομίμως και έγκύρως διά πληρεξουσίον, διορισμένων με ειδικήν εντολήν προς διαχειρίσειν των εν λόγω κτημάτων.

Ταύτα καταλαμβάνονται όμοίως διοικητικώς διά διαταγήν του άρμοδίου Υπουργού, συντασσόμενης έκθέσεως βεβαιούσης την εις το Δημόσιον περιέλευσιν και δημοσιευμένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρον 15.

(Άρθρ. 3 του 808 Δ.)

Κινητά.

Τα εν ταύς καταλαμβανόμενοι άκίνητοι εύρισκόμενα και εις ταύς ιδιοκτήταις αυτών άνήκοντα κινητά περιλαμβάνουσι την τύχην του άκινήτου. Η οικιστική όμως και τα προς άκτησιν επιτήμησιν και τέχνης χρήσιμα αντικείμενα, πάλιν των προς γεωργίαν επιτηδείων, παρεμένου εις χείρας των κατεχόντων ταύτα κατά την κατάληψιν του άκινήτου, θεωρουμένων ως μεσεγγυούχων. Έάν ουδαίς ύπάρχη κάτοχος, εκποιούνται κατά την διάταξιν του άρθρου 21 του Νόμου ΥΑΓ' του 1871 περί εισπραξέως των δημοσίων έσόδων.

Άρθρον 16.

(Άρθρ. 4 του 808 Δ.)

Αντιρρήσεις κατά καταλήψεως.

Κατά της καταλήψεως επιτρέπονται αντιρρήσεις υποβαλλόμεναι ενώπιον του άρμοδίου Υπουργού υπό των αξιούτων δικαιώματα εντός τριακονθημέρου από της καταλήψεως. Ο υποβάλλων αντιρρήσεις ύποχρεούται να προταγήν εν έπιστήμω μεταρράσει τους τίτλους αυτού, χρησιμοποιήσας εις αυτόν αποδείξεις παραλήπτους. Τα της εκδικάσεως των έγκρίμων γενομένων αντιρρήσεων θέλουσι κανονισθή μετά το πέρας του πολέμου.

Άρθρον 17.

(Άρθρ. 5 του 808 Δ.)

Εκτίμησις και μεταγραφή.

Τών κατά τα άρθρα 13 και 14 καταλαμβανόμενων κτημάτων γίνεται εκτίμησις υπό επιτροπών, κατά τα ειδικότερον κανονισθητέμενα, διά διαταγών των άρμοδίων Υπουργών, δημοσιευόμενων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Τα όριστικώς ή υπό μεσεγγυήσιν καταλαμβανόμενα άκίνητα έγγραφονται κατά την σειράν του χρόνου της καταλήψεως των εις ειδικά βιβλία, αναγραφόμενου και του ποσού της γενομένης εκτιμήσεως.

Τα κατά το άρθρον 14 περιεχόμενα εις το Δημόσιον άκίνητα μεταγράφονται δυνάμει της εν τω 2 έδαφίω του αὐτου άρθρου έκθέσεως άπολύτως. Όμοίως μεταγράφονται και τα άκίνητα, όν οι ιδιοκτήται απήλθον εις την αλλοδαπήν πρό της ισχύος του Νόμου 262 (της Μάϊου 1914) και των οποίων δεν προσήχθησαν νομίμως οι τίτλοι εντός της υπό των Νόμων 262 και 687 ταχθείσης διαρκείας μέχρι 30ης Απριλίου 1916.

Άρθρον 18.

(Άρθρ. 6 του 808 Δ.)

Αξιώσεις τρίτων

Αί πρό της άναχωρήσεως των ιδιοκτητών ύφιστάμεναι

κατασχέσεις και εμπράγματα δικαιώματα τρίτων παρεχόμεναι ισχυραί, έφ' όσων έχουσι συσταθή νομίμως.

Αί μετά την άναχώρησιν κατασχέσεις ή προσημιώσεις εις ισχυραί μόνον, εάν στηρίζονται επί δημοσίων έγγραφών ή ιδιωτικών φερώντων βεβαίων γεωλογικών.

Αί ένοχικαί αξιώσεις τρίτων κατά των ιδιοκτητών δεν χωρούσι κατά του Δημοσίου, ουδ' επιτρέπεται ή εκ των εν άρθροις 13 και 14 άκινήτων έκκαυποίησις ή εξασφάλισις αυτών.

Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται μετ' άπόφασιν του Συμβουλίου των κτημάτων να καταβληθώσιν εν όλω ή εν μέρει δε δικαιολογημέναι δαπάναι γενομένης υπό τρίτων διά την διοικήτην ή την καλλιέργειαν άγροτικών άκινήτων ή συντήρησιν άστικών τουούτων, έφ' όσον το υπό του Δημοσίου εισπραχθέν μίσθωμα εξαρκεί προς ταύτα. Οι ιδιοκτήται έχουσι δικαίωμα άποζημιώσεως μόνον κατά των προς ους έγινεν ή καταβολή και ουχι κατά του Δημοσίου.

Αί κατά την κατάληψιν των άκινήτων ύφιστάμεναι και νομίμως αποδεικνυόμεναι μισθώσεις παρεχόμεναι ισχυραί. Δικαιούται εν ταύτοις το Δημόσιον είς μονομερή αυτών λύσιν διά δηλώσεως του άρμοδίου Υπουργού, μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Κτημάτων, άποζημιουμένων των μισθωτών δι' άποδείσεως του τυχόν εις το Δημόσιον προκαταβληθέντος μισθώματος, του αντίστοιχούτος εις τιν από της λύσεως και εφεξής χρόνον της μισθώσεως.

Το Δημόσιον θεωρείται τρίτος διά της μεταξύ του ιδιοκτήτου και τρίτων έννομους σχέσεις της γεννηθείσας πρό της καταλήψεως του κτήματος και διά της επί τουούτων σχέσεων έκδοθείσας πρό της καταλήψεως ή μετ' αυτήν αποφάσεις.

Αί δι' άγοράν άκινήτων συναρθείσαι πρό της δημοσίευσως του παρόντος νόμου πραγματικαί συμβάσεις ή προτιμήσων κατά την διάρκειαν των επίδηληθειών εν ταύς νέαις χώραις άπαγορεύσεως άπαλλοτριώσεως άκινήτων δύναται να άναγνωρισθούν δι' άποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου των Κτημάτων.

Άρθρον 19

(Άρθρ. 7 του 808 Δ.)

Διαχειρίσεις.

Τών υπό μεσεγγυήσιν τιθεμένων κτημάτων ή εκμίσθωσις δύναται να γίνει και άνευ δημοπρατίας, άλλ' ουχι διά χρόνον ύπερ την τριετίαν και πάντοτε μετά γνωμοδότητην Επιτροπής, αποτελουμένης εκ του κατά τύπον δημοσίου γεωπόνου, του Οικονομικού Έφέρου και του Ελληνοδικου ή των νομίμων αυτών εκπληρωτών και σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Κτημάτων.

Επί συνιδιοκτητίας ή διοικήσεως του επικείμενου κτήματος δύναται να άνακεθί εις τους συνδικαιούχους κατά τα έκάστοτε μεταξύ του Δημοσίου και αυτών συμφωνούμενα, μετά γνωμοδότητην της αυτης Επιτροπής. Έν περιπτώσει δικαστικής και μέγχι δικαστικής διακομής του άκινήτου, εκμισθούται το όλον διά δημοπρατίας, ενεργουμένης υπό του Δημοσίου, εις ήν εις δεκτοί και οι συνδικαιούχοι, άποδίδεται δε εις έκαστον των δικαιούχων το αναλογούν μίσθωμα.

Αί εκ της διαχειρίσεως των έγκαταλειμμένων και υπό μεσεγγυήσιν κτημάτων πρόσδοι εισάγονται ως δημοσίον έσοδον, τηρουμένου υπό των άρμοδίων κτηματικών γραφείων ή Οικονομικών Έφεσίδων ίδιου λαγκρακτισμού κατά ιδιοκτητην και κτήμα. Υπό των αυτών τύπων εισάγονται και τα μέχρι της καταλήψεως του κτήματος μισθώματα.

τα όποια δέν έχουν καταβληθή εις τους μέχρι πρόφην εκμισθωτάς. Έν περιπτώσει αποδόσεως του κτημάτος το Δημόσιον συναποδίδει και τα έκ της διαχειρίσεως εισπραχθέντα ποσά μετά την άρσίρεσιν των γενομένων αναγκάσιων και έποφελών δαπανών, μη υποχρεούμενον εις τόκους, μηδέ εις άλλας αποζημιώσεις έξ οικειότητος κίτις.

Αί διατάξεις του νόμου περί εξώσεως δυστροπούτων μισθωτών δέν εφαρμόζονται επί των μισθώσεων κτημάτων υπό μεσεγγύησιν, άλλ' ή εξωσις ενεργείται διοικητικώς διά διαταγής του άρμοδίου Υπουργού.

Αί διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 4 εφαρμόζονται και επί των εις το Δημόσιον άνηκόντων κτημάτων των Νέων Χωρών.

Άρθρον 20.

(Άρθρ. 10 του 808 Δ.)

Απόδοσις.

Εις ουδεμίαν περίπτωση δύναται νά γείνη απόδοσις ακινήτων κατακληθέντων υπό του Δημοσίου κατά τας διατάξεις των νόμων 262 (Άρθρ. 9) και 687 και των άρθρων 13 και 14 του παρόντος Νόμου και μη περιελθόντων εις αυτό όριστικώς, άνευ άποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, ής προηγείται πάντοτε γνωμοδότησις του Συμβουλίου των Κτημάτων.

Άρθρον 21.

(Άρθρ. 11 του 808 Δ.)

Συναφείς διατάξεις

Ο Νόμος 415 «περί προστασίας της νομής επί δημοσίων γαιών εν ταίς Ν. χώραις» εφαρμόζεται επί πάντων των υπό του Δημοσίου καταγεγραμμένων ακινήτων εν ταίς Νέαις Χώραις.

Αί διατάξεις των άρθρων 13 και έπ. εφαρμόζονται και επί των πρό της 10 Δεκεμβρίου 1916 κατακληθέντων κτημάτων.

Μένουσιν θητικά τα δικαιώματα του Δημοσίου επί γαιών, κίτινες δέν εκκλησιεργήθησαν τελτικώς, καθώς και εις πάσαν άλλην περιπτώσιν, καθ' ήν κατά τους περί γαιών νόμους επέρχεται άπώλεια της έξουσίσεως (τεσσαρούς).

Επί δημοσίων γαιών, των όποιων ή έξουσίσις (τεσσαρούς) επανήλθεν εις το Δημόσιον έξ οικειότητος λόγου, δέν εφαρμόζονται αί διατάξεις περί παραχωρήσεως του άρθρου 59 του εν ισχύι Τουρκικού Νόμου περί γαιών και κί συναφείς.

Όσα εις τας ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 13 και έπ. αναφέρονται εις ιδιοκτήτας ακινήτων, ισχύουν και επί των έξουσιάζόντων δημοσίας γαιών κατά τας διατάξεις των περί γαιών Νόμων.

Άρθρον 22.

(Άρθρ. 13 του 808 Δ.)

Τελική διάταξις

Διά διαταγών των άρμοδίων Υπουργών κανονίζονται ο τρόπος της τηρήσεως των κατά το άρθρον 17 βιβλίων, τα δικαστικά σημεία των δημοσίων κτημάτων, και πάσα άλλη διάταξις άπαιτουμένη διά την εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Κατά τα έτη 1917 και 1918 επιτρέπεται ή άνευ δημοπρασίας εκμίσθωσις διά χρόνον μη υπερβαίνοντα το έτος άνευ γνωμοδοτήσεως της κατά το άρθρον 9 έδ. 1 Έπιτροπής και του Συμβουλίου των κτημάτων.

Άρθρον 23.

Αί διατάξεις των άρθρων 1—11 ισχύουν καθ' όλην την μέλλουσαν διάρκειαν του παρόντος πολέμου και περαιτέρω μέχρι του χρόνου του όρισθηταμένου διά Διατάγματος έκδοθησομένου μετά το πέρας του πολέμου. Τα της τύχης ή αποδόσεως των κατά τα άρθρα ταύτα μεσεγγυωμένων περιουσιών κανονισθήσονται μετά το πέρας του πολέμου άντελόγως των όρων της ειρήνης και επί τη βάσει της άμοιβικιότητος.

Κυρούνται αί κατά τας διατάξεις των άρθρων 13 και έπ. άλλά πρό της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου γενησάναι καταλήψεις ακινήτων εις όσας περιφερείας δέν εξετάινατο ή δικαιοδοσία της εν Θεσσαλονίκη Προσωρινής Κυβερνήσεως.

Άρθρον 24.

Αί διατάξεις του παρόντος νόμου δέν εφαρμόζονται προκειμένου περί υπηκόων κρατών έχθρικών, οτινες όμως είναι Έλληνες την καταγωγήν.

Όσάκις τα συμφέροντα της χώρας ή των συμμάχων Δυνάμεων ήθελον τυχόν επιβάλει εξίρεσιν από των διατάξεων του παρόντος νόμου είτε ως πρός τινες κατηγορίας προσώπων, είτε ως πρός όρισμένα πρόσωπα, είτε ως πρός τινες κατηγορίας πράξεων, είτε ως πρός όρισμένας πράξεις, δύναται τούτο νά γείνη δι' άποφάσεως του Υπουργ. Συμβουλίου. Η άπόφασις δύναται νά όρίξη όρους πρός ους χωρεί ή εξίρεσις. Καθ' όμοιον τρόπον ανακυλούνται κί ταυαύται άποφάσεις.

Η διορις του άρθρου 7 δύναται νά πραταθη επί διμηνον εισέτι διά Β. Διατάγματος, προκαλουμένου υπό των επί της Δικαιοσύνης, της Έθν. Οικονομίας και της Γεωργίας Υπουργών.

Η διάταξις της § 7 του άρθρου 18 ισχύει επί έξ μόνον μήνας από της ισχύος του παρόντος νόμου.

Καταργούνται τα ύπ' αριθ. 808 και 2657 Διατάγματα της εν Θεσσαλονίκη Προσωρινής Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τη 18 Νοεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί της Δικαιοσύνης

Υπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος

Ο επί των Έσωτερικών

Υπουργός

Ε. Ρέπουλης

Ο Υπουργός της Γεωργίας

Α. Μιχαλακόπουλος

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 20 Νοεμβρίου 1917.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Ι. Α. Τσιριμώκος